Jedan od pisara Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, po imenu Ebu Rib'i Hanzala b. er-Rebi el-Usejjidi, radijallahu anhu, pripovijeda da ga je jednom prilikom sreo Ebu Bekr, radijallahu anhu, i upitao: "Kako si, o Hanzale?" On odgovori: "Hanzala je dvoličnjak (postao munafik)!" Ebu Bekr reče: "Subhanallah, šta govoriš?!" Hanzala reče: "Kada smo kod Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i slušamo kako nam priča o džennetu i džehennemu, toliko nam je sve jasno kao da sve to gledamo svojim očima, ali kada odemo od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i pozabavimo se svojom porodicom i svojim imecima, većinu toga zaboravimo!" Ebu Bekr reče: "Tako mi Allaha, i ja osjećam isto tako!" Zatim su se njih dvojica uputila do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Hanzala reče: "O Allahov Poslaniče, Hanzala je postao munafik!" Poslanik upita: "A kako to?" On reče: "Allahov Poslaniče, dok smo kod tebe i dok te slušamo kako nam pričaš o džennetu i džehennemu, to na nas utiče kao da sve to gledamo svojim očima. Ali kad odemo od tebe i pozabavimo se svojim porodicama i imecima, zaboravimo većinu toga." Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tada reče: "Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, kada

biste vi stalno bili u stanju u kome se nalazite dok ste sa mnom, prisjećajući se svega, meleki bi se s vama rukovali u vašim kućama i čak na putevima kojima prolazite. Ali, o Hanzala, čas po čas!" (Čas za ibadet, a čas za dunjalučke potrebe.) Ovo je posljednje izgovorio tri puta.

Jedan od pisara Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, po imenu Ebu Rib'i Hanzala b. er-Rebi el-Usejjidi, radijallahu anhu, pripovijeda da ga je jednom prilikom sreo Ebu Bekr, radijallahu anhu, i upitao: "Kako si, o Hanzale?" On odgovori: "Hanzala je dvoličnjak (postao munafik)!" Ebu Bekr reče: "Subhanallah, šta govoriš?!" Hanzala reče: "Kada smo kod Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i slušamo kako nam priča o džennetu i džehennemu, toliko nam je sve jasno kao da sve to gledamo svojim očima, ali kada odemo od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i pozabavimo se svojom porodicom i svojim imecima, većinu toga zaboravimo!" Ebu Bekr reče: "Tako mi Allaha, i ja osjećam isto tako!" Zatim su se njih dvojica uputila do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Hanzala reče: "O Allahov Poslaniče, Hanzala je postao munafik!" Poslanik upita: "A kako to?" On reče: "Allahov Poslaniče, dok smo kod tebe i dok te slušamo kako nam pričaš o džennetu i džehennemu, to na nas utiče kao da sve to gledamo svojim očima. Ali kad odemo od tebe i pozabavimo se svojim porodicama i imecima, zaboravimo većinu toga." Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tada reče: "Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, kada biste vi stalno bili u stanju u kome se nalazite dok ste sa mnom, prisjećajući se svega, meleki bi se s vama rukovali u vašim kućama i čak na putevima kojima prolazite. Ali, o Hanzala, čas po čas!" (Čas za ibadet, a čas za dunjalučke potrebe.) Ovo je posljednje izgovorio tri puta.

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Hanzala je je obavijestio Ebu Bekra da on nije u stanju u kakvom bude kada je sa Poslanikom, sallalahu alejhi ve sellem, jer tada bi spominjali Allaha. A kada bi bili sa svojom porodicom, stanje bi se promjenilo, te je on pomislio da je to licemjerstvo. Kada su o tome kazali Poslaniku, on im je kazao da kada bi oni uvijek bili u stanju u kakvom su dok su sa njim, meleki bi im nazivali selam, te treba biti umjeren - jedan period vremena provoditi u ibadetu, a drugi u stjecanju dunjaluka i sa porodicom.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/5846